

Iskolánk névadója, Koszta József 1861. március 27-én Brassóban született. A Kossuth-díjas magyar

Intézményünk az 1992/93-as tanévben vette fel városunk neves festőjének, Koszta Józsefnek a nevét. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy pedagógusaink, tanulóink megismerkedjenek a festő életével, munkásságával. Számos programot szervezünk, melyekkel Koszta József emlékét öregbítjük. Minden évben megrendezzük iskolánkban a Koszta-festőversenyt. Rendszeresen visszük tanulóinkat a helyi múzeumba, ahol többek között a festő munkásságával is megismerkedhetnek. Kollégáink többször szerveztek biciklis túrát a Koszta-tanyához, ahol a gyerekek megismerkedhetnek azzal a környezettel, amelyben a festő alkotott. Iskolánk névadója 160 éve született, szeretnénk erről az évfordulóról is megemlékezni tanulóinkkal, reméljük a járványügyi helyzet alakulása ezt lehetővé is teszi. **De ki is volt Koszta József?**

Magyar életrajzi lexikon (https://mek.oszk.hu/00300/00355/html/ABC07165/08471.htm) így ír róla:

„A Munkácsy-tradíciót folytató ún. alföldi irányzat egyik legjelentősebb képviselője. 1882-83-ban a bécsi akadémián, majd a következő években a budapesti Mintarajztanodában Lotz Károly és Székely Bertalan növendéke volt. 1891-ben ösztöndíjjal Münchenbe ment. Itt kezdte festeni Mátyás és Beatrix c. képét, amelyet később a Benczúr-mesteriskolában is folytatott. 1897-ben Hazatérő aratók c. paraszti témájú életképével a Műbarátok ösztöndíját nyerte el. 1899-1902-ben Rómában, Párizsban és Nagybányán dolgozott. 1900-ban Párizsban kiállított művével Mention honorable-t nyert. 1906-ban Fraknói-ösztöndíjat kapott. 1907-ben festette

Három királyok c. kompozícióját. Több ízben járt ösztöndíjjal külföldön. 1917-ben Wolfner-díjjal jutalmazták, 1935-ben állami festészeti kis aranyérmet kapott. Több gyűjteményes kiállítása közül 1917-ben (Ernst Múzeum) nagy sikert aratott. Ugyanott 1920-ban, 1922-ben és 1937-ben szerepelt nagyobb anyaggal. 1948-ban a Nemzeti Szalonban rendezte meg gyűjteményes kiállítását. Plebejus demokratikus szemléletű művészetét a paraszti témák, az alföldi táj drámai ábrázolása, az erős fény-árnyékokra épített fokozott színvilág, az expresszív realista formálás jellemezte. Sajátos formanyelve a húszas évektől kezdve alakult ki. Ekkor már nagyobbrészt Szentes melletti tanyáján élt és ott festette drámai tájait, a paraszti életet (Hazatérő aratók, Muskátlis kislány, Kukoricatörők, Tányértörölgető nő), szófukar, erőteljes önarcképeit. Ez időtől kezdve minden külföldön rendezett jelentősebb kiállításon szerepeltek munkái, és sajátos nemzeti karakterükkel nagy sikert arattak. 1937-ben a Szinyei Társaság tiszteletbeli tagjává választotta.”

Szentesen emlékét iskolánkon kívül egy utca és városunk múzeuma őrzi.

Szentesen kívül Hódmezővásárhelyen és Budapesten neveztek el róla utcát.